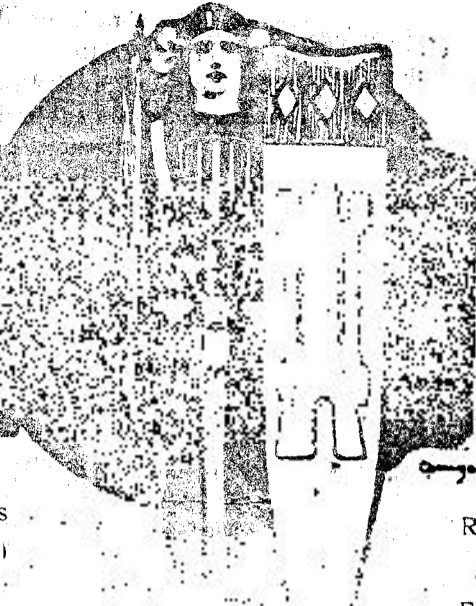

BALLA PER SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.; AMERICA: id., 2'75 pèsos (or)
 ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIO: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat dels respectius autors. No 's retornen els originals.

Del moment actual

La debàcle

En Duràn ha dit en sessió que a l'Escorxador hi porten gastades unes 67.700 pessetes; que En Fernández n' entregà 60.000 (50.000 preu de venda del vell, i 10.000 com a préstec), i que encara se'n deuen 2.427, i que falten per acabar l'edifici més de 50.000 pessetes. Resulta, segons aquets càlculs, que, havent-se tret de la venda del vell 10.000 duros, el poble, quan estigui acabat l'Escorxador (prescindint de que encara no hi ha el permís), tindrà un nou deute d'uns 12.000 duros, comptant curt, dels que tindrà de pagar el corresponent interès.

Persones pèrites han examinat detingudament l'edifici, i diuen, amb fonament de causa, que tot lo construït si s'hagués donat a preu fet no costaria més de 6.000 duros, perquè hi ha que tenir en compte que solsament hi han fetes les parets i el sostre. ¿En què se han gastat els restants?

Amb això sol n'hi ha prou per posar a la picota tota la *zarabanda* convulsionista, i ha sigut el desafortunat més garrafal que es pugui contar d'una administració pública. Per culpa dels Srs. Julià, Duràn i C.^a, el poble es troba amb que, per haver venut l'Escorxador, que volien suposar seria un negoci, s'haurà endeutat per més de **12.000 duros**, tenint de advertir, per a general coneixement, que En Duràn i En Julià són els que s'han cuidat de la construcció del nou, els que han llogat el personal i han comprat els materials, és a dir, els que *han remenat l'oli i quedaren enganxats de la vida*.

Si s'hagués cregut an En Planas Robert, el poble tindria avui ja

llest el nou Escorxador, amb un altre emplaçament més higiènic, sense que costés cap cèntim a la vila. Però En Julià i C.^a lo que volien era manejar els diners, tenint grans plans financers, que, com tot lo que toca el Cacic, han resultat un verdader desastre financer i sanitari.

Sumem : 7.700 pessetes que es deuen a Vilanova, més unes 65.000 pessetes que es deuràn, per poguer tenir acabat l'Escorxador, vagin comptant... I lo pitjor és que aquesta llista negra es continuarà.

«El Diluvio»

Publica aquest diari una sèrie d'articles referents a la política local, que, com inspirats per la conxorxa dinàstic-socialera, són comentats amb una riallada general.

En una de ses darreres edicions digué que un de sos redactors faria una visita a Sitges amb l'objecte de fer una informació imparcial; i efectivament, el dia dels Reis vingué en l'express de València, i a la Estació ja l'esperaven En Julià, En Bosch, els de La Palma; és a dir, tot lo bo i millor de la camarilla caciquista.

Amb aquets *acreditats* elements passà tot el dia, dinà amb ells i en feu la informació que publicà. Solsament a l'anar-se'n al tren, per compromís i fer veure que escoltava totes les opinions, anà a visitar a un amic nostre, i al parlar-li aquèst dels antecedents i estat de la política local, digué que no en volia saber res, i que solsament es preocupava de l'origen del processament d'En Julià i C.^a. Insistí el nostre amic a que anés a veure a varis sitgetans oposats a la conxorxa convulsionista, però ell s'excusà en que

era tard i no podia perdre el tren. A l'Estació l'esperaven per acompanyar-lo el dinàstic Mitjans i demés cacicalla.

Amb lo transcrit pod suposar-se amb quina imparcialitat feu la informació. N'hi ha prou amb dir que afirma que les esquerres de Sitges estàn vinculades amb les que capitanejen En Duràn (xiulat en tots els meetings obrers de la comarca), En Bosch, i jagafint-se fort! En Sadurní, En Planas Puig i En Roca, que estàn cansats de votar al Comte de Santa Maria de Pomés.

No sapigué veure el redactor, que ja venia facturat, que a Sitges hi ha un gran nombre de centenars d'obers, i que d'aquets encara no arriba al 5 per 100 els que concorren a la titulada «Casa del Pueblo».

¿En Duràn i En Bosch, obrers? ¡Ai que em trencol! I així s'escriu la Història de les Esquerres Catalanes...

Un llibre damunt la taula

POPULARITATS.—J. M. Lòpez-Picó.—Op. XIII.—1922.—Francesc X. Altés, impressor.—Barcelona.—4 pessetes.

Parella perfecta: l'home i la dona. Si? No! Parella perfecta: l'home i el llibre. Els opuscles del nostre poeta són llibres que tenen molt de dona, de pas sigui dit. Conviden a la reverència, fins abans de tractar-los íntimament. D'on els vé aquest matí de feminitat? Jo crec que de l'excés de pujança anímica de llur autor, el qual és tan home—tan agústament Home—(rica treballa en la nostra època de titelles vestits a la darrera moda literària) que, per vessament de força, l'art seu té coses de dona. (Punt de vista ideològic, naturalment; el fisiològic no m'interessa.) En aquest darrer volum, tant o més que en els anteriors, sorprèn i captiva l'aptesa poètzadora de l'autor. Cosa que son esperit toca és cosa guanyada per al seu cabal poètic. Torna d'or tot el que pensa. És l'únic poeta català que sap copsar el vulgar, el fet divers més nimi de cada dia, i elevar-lo a substància d'art fins a la

quinta-essència. Sensibilitat afinadíssima, fa témer a cada moment veure-la trencarse. Un desordre en ella, per petit que fos, tindria proporcions de catàstrofe per a la continuïtat de la obra empresa. Tallant com un aire de neu en matinada de gener. Subtil com un balbuç de nòia en principi d' enamorament. Sempre disposta a la escomesa i cercant àvidament els motius de combat. Però al ferir se li endavina la recança de trencar el repòs estatuari de l'actitut agressiva. Pruija batallera? No mail Tal volta enyor, costum convertit en voluntat, de sentir-se a l'ànima les fiblades de l'enemic. Parlant dels seus poemes se ha dit: Psicomàquies. Cert. Però combats creuant-se i penetrant-se i completant-se. Cada poema d'En Lòpez-Picó és una vasta constel·lació bèl·lica. I això per què? Perquè l'autor és un Senyor Poeta (un creador) antífesi precisament del fabricant de versos (rimaire). Fixem-nos sinó en que, a mida que el fons dels seus versos és més perfecte, la forma pugna per evolucionar. En els seus darrers opuscles es nota un descuit i a estones com un desdeny per la rima, una tendència a rompre'n el lligam. Això enclou un problema que s'ha de resoldre d'hora. Va com l'anell al dit la avinentesa de parlar-ne. L'art de versificar a Catalunya toca al punt madur. La rima és una deixalla romàntica. Quí serà l'ungit que desdoblí la tradició? Jo crec que el dia que mori (de mort natural, no violenta) la rima a casa nostra, començarem el veritable neo-classicisme. Però aquesta mort, aquest canvi de front en la forma, ha d'ésser el producte lògic de la més absoluta perfecció del fons. Ens hi acostem, no hi som encara. Models preclaros: Atenes i Roma. Hem de cercar l'exemple en la forma poètica dels seus poetes, però prescindint en absolut de la seva forma. Basant-nos en ells, hem de fundar els ritmes poètics catalans. Res de imitacions, guerra al neo-classicisme de imitació. Lòpez-Picó no para mai. Cada volum seu és un pas endavant. Serà ell qui, després de tocar la forma perfecta, passarà enllà i trencarà la forma, creant-ne una de nova? Espèrem. Lòpez-Picó té un estil, sens dupte. Però molts diuen que no. Dita de moda en aquets darrers temps: «La manca d'estil també és un estil». Si, sí! Bonica excusa per a artistes ganduls! Déia Joubert: «Cerca la paraula i trobaràs la idea». A mi em fa l'efecte que el nostre poeta quan s'entrega a la tasca poètica, cerca paraules per a vestir el germe de cada poesia: el fregadís d'aquestes encén les idees: ell n'afúia la flama amb els quatre vents de sa enorme frisança espiritual i quan ja troba prou grassa i maina d'idees, llença les paraules com llimones exprimides. Heus-aquí el secret del regust agre-dolç del seu parlar—diguem-ne estil

—somriure de jòia glaçat de sobte per record del dolor pretèrit. Lòpez-Picó és el més entenedor, el menys complicat, dels poetes catalans d'avui. Parla molt clar perquè pensa molt clar. I amb tot no és popular. Jo crec que no ho serà mai. Graciosament, fins diria que té una mena de «guigne» per a convertir en enemics, creant-se hostilitats, als lectors que el llegeixen per primera vegada. El públic d'avui, després de la guerra més encara, té una tendència al terribilisme, al victorhuguisme, al esquilisme en art (el gòtic públic, s'entén), i el nostre Poeta no podrà mai transigir amb això perquè és un aristòcrata de l'esperit. La seva innata elegància interna el farà sempre un company d'un nucli d'escullits, mai de les multituds que s'agiten a la plaça. Però és que les multituds que s'agiten a la plaça s'interessen per aquestes coses? I cal Prou enfrenats estàn a guanyar diners i a gastar-los i a tornar-los a guanyar, etc., per a entretenir-se amb refinaments d'aquella mena. Un company faceciós em deia un dia que la elegància tan catalana—tan d'eixamplis barceloní d'En Lòpez-Picó—tenia més de nord-americana que d'anglesa. Quina heretgia! La elegància catalana flaira a roses; la elegància nord-americana pud a cautxú! Lliureu-nos-en, Senyor! La fúria combativa pod ésser un dels motius, sinó el principal, de l'allunyament o de l'avèrsió que certs lectors senten per a la seva obra. Realment a voltes el fil d'or de veritable poesia que hi ha en els versos d'En Lòpez-Picó queda ofegat o quan menys encobert per l'estiva d'abstraccions, de subtils, d'atreuiments que l'autor hi aporta, jo crec principalment pel desig que el domina a totes hores de fugir dels camins fressats i sobre tot de pendre la naturalesa i obligar-la tan si vol com si no vol a doblegar la esquena sota el flagell de la seva voluntat arbitradora. Cal confessar que, a més de no aconseguir-ho del tot moltes voltes—la naturalesa té venjances que fan riure de fàstic—la seva veritable personalitat poètica en surtia violentada. Trobàvem en ell UN SENY. Ara, i en el darrer opuscle principalment, comencem a trobar en ell UN COR. Quan l'un i l'altre s'acordin, tindrem un poeta perfecte, un veritable Príncep de la Poesia Catalana. Crec que ja hi som en camí. El títol del Op. XIII, «Popularitats», fixa un amor per la corrandia, per la vena poètica popular, que si s'aferma i continua marcarà una evolució completa en el dir Lòpez-Picó. Aquell desig a ultrança—que sovint quèia en cerebralisme—de interpretar el seu subjectivisme—ara sembla que s'ha tornat dèria de traduir el seu objectivisme—exposant-se a caure en epidermisme. Rastre i llevor de l'un i l'altre he trobat en el Op. XIII. Que vingui l'equilibri, com més aviat millor, per al poeta amat! Una de les coses que més m'encisen en aquets opuscles és la cursa incessant de l'artista vers les conquestes ètiques. Cada dia més pur, que vol dir cada dia més bo. A cada llibre trobem que En Lòpez-Picó s'ha tornat més serè. Cada una d'elles ens fa veure com el poeta va colonitzant amb calma, però amb fermesa, els territoris vastíssims de la seva humanitat. En alguns dels seus darrers poemes trobem versos que palpiten com si tinguessin carns i nervis i ossos. De mica en mica en lloc de construir amb les paraules fecundarà amb les paraules. I els seus versos ja no seràn flors del seu esperit, sinó fills de la seva carn, que sofriran i fruïran com l'autor i amb l'autor, perquè hi haurà un lligam de sang que el temps no podrà trencar, ni la mort assecar. Divina sorpresa quan això sigui, perquè el poeta haurà tocat el punt més alt. Desitjem-ho tots amb ell i que sia aviat. Resumint: Josep M.ª Lòpez-

Picó segueix essent aquell entre els nostres levites intel·lectuals qui enlaira amb mà més ferma la copa més ampla, la menja més grassa, la llàntia més clara davant l'altar poètic de Santa Catalunya!

E.

La festa dels Reis

A Vallcarca

Amb major esplendidesa encara que en anys anteriors, la casa Fradera, tan acreditada per la fabricació de ciments «Lundförd» i altres materials de construcció, el dia de Reis va obsequiar, com de costum, amb exquisits regals, als nens i nenes de la colònia industrial que tenen establerta en la fondalada de Vallcarca.

Com a preludi de la festa, va celebrarse la santa Missa en l'oratori de la pintoresca masia que dona nom an aquells paratges; assistint-hi els duenyos de la fàbrica, els nens i nenes del Colegi i la majoria dels obrers de la colònia.

L'acte del repartiment tingué lloc en el local destinat a Escoles, que estava convertit en una espècie de petit *Saló*, doncs s'hi trobaven exposats infinitat de prendes de roba, joguines, llibres i lleminadures, tot disposat amb molt bon gust.

Prengueren seient en l'estrada que ocupava la Presidència: la mestressa de la casa la distingida dama D.ª Carolina Butsers de Fradera, amb llurs fills Joan i Josep, Na Maria Fradera de Corbera i la gentil damisela Lina Fradera, además de varis joves i senyoretetes pertencents a la alta societat barcelonina; D.ª Rosa de Riera, l'empleat de la casa D. Francesc i la seva esposa i altres invitats; estant-hi també present la Junta Directiva en plè de la Cooperativa obrera.

Previ una sentida plàtica alusiva a la festa del dia, feta pel Rvnt. Mn. Pere Baixeras, comensà la distribució dels regals, que durà a prop una hora i mitja: a tota la mainada se'ls hi feu el present de bufandes de llana, gerséis, pantalons de vellut i altres pessés de roba, i además diverses joguines i lleminadures; tot repartit atenent la edat i educació de cada patufet.

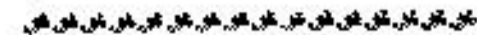
La jòia entre els menuts no cal dir que era immensa, com ho era també la satisfacció dels grans al contemplarlos.

Com ja pod' suposarse, tots aquells honrats treballadors comentaven en sentit molt favorable la bona voluntat que envers als seus fills demostren els duenyos de la fàbrica, els quals els fan conèixer totes les festes més assenyalsades del any.

Després de l'est el repart dels presents obsequi dels Reis, el Sr. Molina, com a Secretari de la Cooperativa Obrera, feu un breu parlament, dedicant lloables frases a la casa Fradera pel paternal interès en prò dels seus dependents i remerciant la generosa acció en nom de la entitat que en aquells moments representava.

La festa en conjunt resultà sumament hermosa, acompanyant-hi l'aliciet de un jorn verament esplèndit.

GARÍ

Sessions de l'Ajuntament

ORDINARIA DEL DIA 11

La presideix En Mitjans, assistint-hi els regidors Durán, Carbonell, Guillot, Serra, Padrol, Planas Robert i Martí.

Llegida l'acta de la sessió anterior, En Planas Robert fa notar que aquesta conté alguns errors i omissions, que haurien de subsanarse; com, per exemple: la «Memòria» d'En Julià fou llegida després d'haverse aprovat ja la proposta firmada pels regidors senyors Carbonell, Dalmau i Hill, i no tal com consta en l'acta; per lo que respecta al assessor de que tracta aquella proposta, de lo que s' desprèn de lo consignat en acta sembla que sigui el Consistori el que ha de designar-lo, quan no és així, sinó que és la Comissió nomenada la que l'ha de designar. Tampoc consta en acta la sollicitud de la pròrroga de la sessió, feta a la Presidència; com el que aquesta va aixecarla en forma violenta, com és cosa ben evident.

En Mitjans contesta que'l document del seu cosí Julià va presentar-lo perquè havia sigut presentada la proposta, i que en quant al nomenament de l'assessor, és facultat particular d'ell.

En Martí adverteix que no pod aprovar-la l'acta perquè, apart lo que ja ha fet notar En Planas, tracta de la «Memòria» aquella que no hi té cap efecte.

En Durán diu que au ell li és igual que sigui avans, o després, mentres hi consti tot en l'acta. (Bravo, Joanet!).

I com que, per lo que sembla, no se acabaria mai ja de bon principi, per fi s'acorda aprovar l'acta fent-hi les aclaracions descrites.

A continuació la Presidència ressenya la visita feta a la nostra vila per una cinquantena de professors de les Escoles d'Arts i Oficis, de la que'n quedaren molts satisfets.

Además, notifica que havia cedit el Saló del Consistori per a donar-hi una conferència en prò de l'autonomia de Sarrià; amb lo que's mostra conforme En Durán; i fent observar En Guillot el perill de que aquestes conferències impliquin propaganda política, lo que deu procurarse evitar. Enterats.

S'acorda autoritzar a la Presidència per a que, d'acord amb el Sr. Mestre de la Escola Nacional, procedeixi al repartiment de premis als alumnes de les mateixes, acte que no's celebrà oportunament, per absència del Sr. Professor que allavors hi havia.

Llegida una proposta de la mateixa sollicitant autorització per a pavimentar el Passeig de la Ribera, d'acord amb el President de la C. de F.; previ algunes observacions de Durán, Martí i Planas, s'acorda passi a estudi de la esmentada Comissió.

Es queda enterat de que la recaptació per Consums durant l'any 1921 ha pujat a 52.372'26 pessetes, suma molt més alta que l'any anterior.

S'aprova el compte de l'enllumenat elèctric corresponent al mes de Desembre últim, i també el de tot l'any 1921 de l'industrial Sr. Marcet, que importa 671'50 pessetes.

Es concedeix permís d'obres: a don Josep Robert Soler i D. Tomás Matas Llopis, per a reformar les reixes de les cases núms. 18 del carrer de Bonaire i 22 del de Parellades; i passa a informe del Sr. Arquitecte el que demana donya Rosari Sans, vda. de Amell, relatiu a un solar de la Ribera.

Es llegeix una proposició firmada pels regidors Srs. Martín i Martí, en la qual demanen el canvi de dies i hores de sessió, que podrien fer-se els dimars i dijous, a les nou del vespre.

En Guillot, en nom d'En Martín absent, la defensa dient que de moment que un company del Consistori que desitja col·laborar a la tasca administrativa no pod acudir-hi degut a ses ocupa-

cions, els demés regidors poden pendre's aquesta petita molèstia; com atenció al seu company.

En Martí Escala hi està de conformitat, ja que la minoria nacionalista aixís ho demanà quan la constitució del Consistori.

En Durán contesta que això és fora llei; recorda que fa un mes i mig es tornà a presentar, essent rebutjada; entén que tampoc s'ha d'acceptar per no haver-hi cap raó fonamental, doncs a les nou i minuts els treballadors no estem en disposició d'assistir-hi (perquè tenim d'anar al cafè), aixís és que causarien molèsties als treballadors que han d'anar al treball, als empleats, etc.; per créure-la inoportuna, demana no es passi a votació, perquè a tots convé a quarts de set; fent-se a quarts de deu s'acabarien a les dotze, i nosaltres i els pagesos (i tant!) que han d'aixecar-se a les tres, no podríem descansar.

En Mitjans considera que no s'ha de votar perquè existeix altre acord executiu que no pod revocar-se, i que, per lo tant, ja saven poden acudir al recurs de alçada.

En Planas Robert nega lo dit pels dos últims regidors, per quant no és cert; el que priva la Llei és el que hi hagi un abús, però no que no es pugui variar, i aquí no s'han fet abusos; aquí hi ha la proposició d'un company regidor que no pod venir a sessió; demana a la Presidència li digui si la vol o no passar a votació.

En Mitjans diu que no la vol passar a votació.

En Planas Robert continua dient que contra aquest abús d'autoritat ha de presentar un vot de censura. (Remors en el públic convulsionista.)

En Mitjans diu que no vol retrocedir en res i que això ja fuig de la discussió, per lo que dona la paraula a En Durán per altre assumpte.

En Durán diu que sembla que els regidors vagin els uns contra els altres; que per treure el mal efecte que produí lo del dilluns passat el no haver-hi sessió, diu que no n'hi hagué perquè ell i el regidor Serra tingueren d'ésser a la Junta del Cens; demana a veure si pod fixar-se el dia fixe en que es celebraran, doncs ell vingué l'últim dilluns i se n'hagué d'entornar; i que consti que aquell dia no fou cosa voluntària de l'Alcaldia.

En Martí Escala contesta que no pod donar-se per molestet, ja que el primer dia l'Alcalde li digué que no n'hi havia, ell digué al Secretari que aquesta setmana seria de segona convocatòria, per lo que podia donar-se per enterat.

En Mitjans repeteix lo d'En Durán i afegeix que està molt lluny d'ell el molestar als regidors; que les sessions es faràn quan jo vulgui, quan la Presidència les presidirà; que de lo demés em té sense cuidado, doncs abans d'air ningú es molestà ni es feu res de lo del primer dia; tot entusiasmat ho explica, cofoi, i va engrescant-se de que atracaren la Secretaria, que buscaven regidors, i si aleshores ereu majoria, apa, macos, per qué no la feiau la sessió? eh? (i això és presidir o convocar); torna a repetir-ho deu vegades i acaba dient que ell sempre desitja l'harmonia i que la representació del poble és cosa sèria.

En Durán veu un perill de continuar en aquesta tessitura, que pod ocasionar disgustos; que està bé que es tingui passió per un ideal en vigílies d'eleccions; però aquí no s'han de tenir com persones més entenimentades; s'ha de tenir en consideració: el Sr. Martí diu les coses d'aquella manera estranya i el

Sr. Mitjans també li contesta amb intem peràncies i en la mateixa tessitura, a lo que no s'ha d'arribar.

En Guillot manifesta que en lo que respecte a la sessió, aquell dia En Mitjans un quart abans de l' hora i havent-hi prou nombre de regidors per a celebrar sessió, abandonà el de paig i digué que no n' hi havia; per lo que aquesta setmana deixà de compareixe aquell dia, evitant, així, que li prenguessin el pel, com vulgarment es diu.

En Mitjans li contesta que ja havia donat l' ordres; mes En Planas li replica que precisament per lo que's molestaren fou per aquesta ordre de l' Alcalde, que no fou per excusa ni atenció, sino *per que no li donava la gana.*

En Mitjans: Vosté es pren les coses pels cabells! L' agutzil no donà pas el recado d' aquest modo.

En Planas: Però vosté sí que ho va dir aixís, tal com sona, als seus amics.

Com sigui que'ls lacayos convulsionistes apostats a darrera l'escó d'En Planas interrompen, aquest es veu obligat a preguntar a la Presidencia:

¿On és la llibertat que 'ls regidors tenen per a parlar?

Després, continúa dient que com a demòcrates l' Alcalde no pod ferho «lo que li dongui la gana», perquè aixó és un manifest abús d' autoritat, com ho és també lo del dimecres i lo d' avui negantse a consentir que 's voti una proposició. Per lo demés, estic conforme amb que sigui el dilluns.

En Mitjans: A veyam que farà vosté el dia en que sigui Alcalde.

En Planas: Igual que vosté: «faré el que 'm donará la gana!».

En Serra diu que sempre se 'ls ha tingut l' atenció deguda.

En Carbonell demana la paraula.

En Mitjans: ¡Ja está prou discutit!

(Grandiós escándol del públic, al que la Presidencia increpa, recomanant-li que no fassi causa comú amb els «escandalosos—vol dir el públic convulsionista; i amenaçant-lo amb l' expulsió del local al públic.)

En Mitjans demana si s'acorda fer les sessions els dilluns sempre que no sigui festa.

En Martí: Però el dia de Sant Esteve ho era, de festa, i, no obstant, vostés varen celebrar sessió. (Fortes rialles i crits de «¡Molt bé!»). Ademés, senyor Alcalde accidental: si vosté no pod assistirhi, delegui!

En Mitjans: La festa no era de precepte, i la Presidencia no admet cap lliçó, perquè ja sab complir amb el seu dever. (Epl si li dona la gana!)

En Carbonell rebutja l' acusació llençada contra la casa Bartés com a deutora del Municipi per lo de les clavegures; i diu que impugna tal asseveració: en primer lloc, perquè qui deu pagar és el propietari de l' edifici; en segon, perquè encare és l' hora en que no s' hi ha anat a cobrar; i, per últim, per les propostes que feu al P. de la C. de F.

Després d' intervenir repetidament en la discussió d' aquest assumpto varis regidors, per fi s'acorda que consti que la alusió d' En Mitjans fou feta per una incidència, i que passi a la C. de F. per a estudiar una bonificació, en vista de tot lo exposat, i cobrar l' arbitri, ja sigui del propietari, ja del llogater.

I acte seguit queda aixecada la sessió.

Campionat de Foot - Ball

Gimnàstic F. C., 1 - C. D. Sitgetà, 2

El diumenge passat, dia 8 del corrent, es celebrà el primer partit del Campionat Comarcal d' enguany.

El públic hi fou nombrosíssim. A l' hora anunciada s'aliniaren els dos potents equips a les ordres d' un àrbitre de la Federació. Durant el primer temps de la primera part es succeïxen els atacs ràpits en una i'altra porta, tenint sovint d' entrar en joc els respectius porters. En una carrera brillant de l'extrem, se situa davant la ratlla de «kórner» i passa la pilota amb una admirable precisió, que recoilint-la En «Pablo» aconseguix el primer *goal* pel seu equip, entre un esclat d' aplaudiments. Després de veure's en seriós perill la nostra porta diferentes végades, en les que té ocasió de lluir-se el nostre «goal-keeper», fineix la primera part sens alteració del resultat.

Durant la segona part, els forasters comencen empendre un joc perillós de passades curtes, però els hi falta, a nostre juí, aquella clarividència i serenitat davant de *goal*. En tirar-se una «kórner» contra els nostres, s'arma un tripijoc davant del mar, que s' acaba en un *goal*. Sovintegen els furiosos atacs a la porta tarragonina, salvant-se els forasters d' ells mercès a la oportunitat de les entrades dels defenses, especialment de l' esquerra. Al darrer temps es castiga als contraris amb un «penalty», que En Vidal cuida que es converteixi en *goal*.

Se suspèn el joc per breus moments degut a un accident sofert al topar En Banqué i l' Hañez. També En Durán ha de retirar se per poca estona, tornant a apareixe sobre el camp en mig d' aplaudiments. Després de minuts s' acaba la lluita amb el resultat de 2 a 1 *goals* a favor del «C. D. Sitgetà».

Hem de confessar que el «Gimnàstic F. C.» posseeix una perfecta tècnica en el joc i un estil impecable. En els primers temps, veient l' admirable correcció dels seus jogadors, hom augurava una completa victòria d' ells, mes no fou així. Podser els hi falta la precisió davant la porta, que els nostres posseeixen en grau superlatiu.

L' àrbitre, encertat i just en tots moments.

L' equip vencedor estava integrat per: Mirabent — Marcé, Quatre-cases — Miret, Banqué, Hañez — Peris, Durán, Vidal, Garcia i Sabater. Tots es portaren dignament, i d' una manera particular En Quatre-cases, En Banqué i En Miret, a la segona part.

Demà tindrà lloc a Vilafranca del Penedès un partit entre l' equip d' aquella localitat i el «C. D. Sitgetà».

Que sostinguin els braus deportistes vilatans la seva fama fins allà on calgui demostrar-la.

L. A. S. RAM

Dietari de la vila

DIUMENGE

Al mig-dia és conduït al camp del repòs etern el cadavre de la bondadosa conveïna D.ª Joana Sebastià Ventura, vda. Fuster, que morí ahir als 74 anys d' edat, havent rebut els Auxilis de la Iglésia.

La difunta era molt apreciada a nostra vila, apart d' ésser molt popular al pla de Campdesens.

† A les tres de la tarda hi són portades les mortals despulles de la conveïna donya Josepa Jornet Estivill de Pérez, que morí la nit passada als 55 anys d' edat, havent rebut els Sants Sagraments.

† A les cinc reb cristiana sepultura el cadavre de l'apreciat compatrici En Josep Comas Puig, que morí air als 61 anys de edat, a la seva residència de «Can Robert» d' aquest terme, confortat amb els Sants Sagraments i els Auxilis espirituals. Rebin llurs fills, espòs i demés familiars nostre pèsam.

***. A les cinc de la tarda té lloc en el saló de sessions de la Casa Consistorial una titulada Assamblea Pro. Sarrià, parlanthi diferents oradors forasters i el gran Mitjans d' aquí, que no cal dir els deixà eclipsats amb la seva famosa «oratoria persuasiva» i aprofitant l' ocasió per a fer baixa política local.

DIMECRES

A les deu del matí, en la Capella de Sagrament del Temple parroquial contrauen estat matrimonial els estimats joves compatricis i apreciats amics En Josep Vias Valls, soci gerent de la casa «Cuadras i Vias», i la formosa i gentil damisella Na M.^a dels Àngels Ripoll Bertran.

Beneix l' acte el Vicari D. Genís Arnán, actuant de testimoni el seu cansoci, En Pere Cuadras Giralt, i l' alt empleat de la Companyia de Ferrocarrils M. Z. A. En Jaume Aguilà Falgar.

Acabada la cerimònia religiosa, els contraients i convidats, a la casa de la desposada, són obsequiats amb un apetitós i esplèndid *lunch*.

Emprenen després els novells esposos el consabat viatge de nocces vers els més pintorescs llocs de Catalunya i principals poblacions d' Espanya.

Els desitgem moltes felicitats, les que fem extensives a llurs famílies.

DIVENDRES

A dos quarts de quatre de la tarda és conduït al clòs sagrat el cadavre del apreciat compatrici D. Joan Jacas i Durán, passat a millor vida el dia anterior i a la edat de 68 anys.

L' acte de l' enterro constitueix una sentida manifestació de condol del veïnat: el fèretre, al qual precedeixen portants de atxa, ostenta una magnífica corona de flors naturals dedicada pels socis d' El Retiro, executant durant el trajecte, la banda de música de la esmentada societat, fúnebres marxés.

Transmetem, amb tal motiu, la expressió del nostre pèsam, a l' afligida viuda, fills i demés família del finat.

Noves varies

Recomanem al lector habitual de BALUART DE SITGES la secció que avui inaugurarem baix el títol «Un llibre damunt la taula» i que continuarà cada setmana, en la qual un selecte esperit jovecà, que se amaga sota una E. modesta, farà la crítica literària dels llibres catalans i estrangers eivits a llum i que vagin apareixent.

Per la festivitat dels Reis va ser demanada en matrimoni la hermosa i simpática compatricia Na Raimunda Mirabent Cobella per al nostre compatrici el jove Joan Oliver Bori, soci de la casa J. Rosés i C.^a de Santiago de Cuba.

Se'ns demana fem públic que les persones devotes que tinguin voluntat de donar algún ciri per a la propera festa de Sant Sebastià en honor del gloriós martre, l' en facin entrega als Administradors d' aquella ermita: carrer S. Francisco, 1, pral.

Imp. Sant Joan, 5; Vilafranca

MIQUELESTEVA

Nou ORDINARI de Sitges - Vilanova - Barcelona

Surt cada dilluns cap a Barcelona portant recados d' anada i tornada, a preus econòmics i tenint moltíssimes ganes de complir.

Els dijous, divendres i dissabtes surtirà cap a Vilanova.

Carretera Vella, núm. 5

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES, PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Dr. Dou, 5, pral., 2.ª - Barcelona.

VILLANUEVA: Calle Libertad, 4, de diez a doce los jueves y domingos.

LA CUBANA - Merceria i Novitats

A. LOPEZ - S. Francesc, 1 - SITGES

Tot Sitges visita LA CUBANA

¡Preus excepcionals!

Hojalateria, Lampisteria i Electricitat

ISIDRE MARCET BANÚS

Calle Bonaire, 15

TELÉFONO 42

Dipòsit de variats objectes d' ALUMINI, rebuts directament de les grans fàbriques d' Alemanya, expenent-se als mateixos preus que es detallen als magatzems de la capital.

Gran assortit d' articles sanitaris, a preus reduïts: waters, rentadors, banyeres, widets, rentapeus, etc., etc.

TISORES costura, modista, brodar, doblar, barber i podar.

Clauers, Abroxadors, Treutaps, Obrelates, Broxes barber, Blocs antisèptics i Pasta Hanou Pere.

Immens assortit en GANIVETERIA de cuina, cabriters, carnicers i per a pa, risar i pelar patates.—NAVAGES de butxaca, Solsona, Albacete, am i d' empeltar.

Màquines tallar cabells i afeitar, fulles Gillette, afilladores i tenalletes risar.

Cadenes ciclistes i per a tisores, navages afeitar E. Hoppe, Carl Rader i G. Hoppe.

Suavitadors, pedres dalla, coberts per a taula i camp, etc., etc.

Fàbrica MOSAICS

ANTON PAGÈS I C.^a

ESTABLIMENT

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos
d'exquísida novetat

Exitcreixent pels seus bons resultats
d'aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3
SITGES

Yoghourt Natural DANONE

— MAYA BÚLGARA —

Con el Yoghourt Natural Danone traemos el verdadero yoghurt búlgaro.

Nuestro yoghurt es el elaborado por especialista según los procedimientos naturales e higiénicos tradicionales en Oriente, y posee en grado superlativo propiedades alimenticias, de infinidad de terapéuticas reconstituyentes y de longevidad, resultando de grandísima eficacia contra las enfermedades del aparato digestivo (estómago, hígado e intestinos) anemia, decaimiento, abarcando además su campo de acción casi todas las enfermedades. Es por lo que es recomendado por los médicos de Barcelona.

Certificados del Excmo. Ayuntamiento de Barcelona y de varios eminentes Doctores de esta capital se hallan siempre a disposición del público.

Sepúlveda, 183 - CENTRAL - Teléfono 5197 A

Carme, 25; Petritxol, 13; Sant Pau, 5; Sant Pau, 21; Comte Assalt, 9; Ronda Sant Pau, 4; Corts, 426; Villarroel, 7; Rbla. Canaletes, 1; Aribau, 13; Sigle; Comerç, 23; Aribau, 73; Aribau, 135; Salmerón, 162; Balmes, 149; Universitat, 131; Mallorca, 249; Mallorca, 321; Aragó, 325; Girona, 68; Claris, 49; Alta Sant Pere, 76; Escudillers, 56.

y principales Farmacias; entre ellas:

Dr. Massó Arumi: Rmba. Canaletes, 1; Dr. O. Capella: Lauria, 12 y 17; Dr. E. Ferrer: Ronda S. Pedro, 2; Dr. M. Llenas: Muntaner, 393 S.G.; A. Esquerdo: Consejo de Ciento 314

BADALONA: Farmacia del Dr. JUAN SURROCA: Calle del Mar, 76.

SITGES | Farmacia de J. FERRET ROBERT | Parelladas, 1

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SILLER

INGENIERO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

Camiseria y Gorbateria

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

Dr. M. Farrán

Cirurgià-Dentista nort-americà

Parelladas, 30 - Sitges

Moscateu llegítim

VIDUA DE ROBERT

A LITRES I EMBOTELLAT

Sant Pere, 3

SITGES

Gran Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de totes menes

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 42

SITGES

Telefons 338 i 393